



Międzyfranciszkańskie spotkanie w Rzymie

Dnia 12 listopada 2016 w naszym Kolegium św. Wawrzyńca z Brindisi odbyło się doroczne spotkanie braci franciszkanów mieszkających w Rzymie, zorganizowane przez Komitet Wikariuszy Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR.

“Przemierzać razem drogę”, pod takim hasłem odbywało się spotkania, które już po raz drugi na przestrzeni dwóch lat zgromadziło wszystkich braci franciszkanów Pierwszego Zakonu i TOR mieszkających w Rzymie. W spotkaniu uczestniczyło około 300 braci.

Rozpoczęło się ono o godz. 9.30 od projekcji filmu przygotowanego na tę okazję, dotyczącego rocznicy Odpustu Porcjunkuli oraz niektórych wspólnych doświadczeń przeżytych i przeżywanych w miejscach, gdzie bracia żyją i pracują razem. Następnie, po powitaniu przez br. Štefana

Kožuha, naszego wikariusza generalnego, miała miejsce modlitwa zakończona odnowieniem profesji zakonnej. Po wprowadzeniu przez wikariusza generalnego OFM, br. Julio Bunadera, głos zabrał J.E. Ruben Tierrablanca OFM, biskup i wikariusz apostolski Istanbuhu, którego zadaniem było przedstawienie głównego tematu spotkania, mianowicie „pojednanie międzykulturowe”.

Po przerwie uczestnicy zostali zwołani do auli dźwiękami i śpiewem grupy braci, którzy określają się jako „Fa Minore”. Potem miało miejsce dzielenie się w grupach, którego celem było stworzenie poznania się i refleksja odnośnie wygłoszonej przez biskupa Tierrablanca prelekcji, zgodnie z wytycznymi przekazanymi wcześniej każdej grupie przez koordynatora.

[Zdjęcia](#)

[Video](#)



SPIS TREŚCI

- 01 Międzyfranciszkańskie spotkanie w Rzymie
- 02 Panafrykańskie spotkanie przełożonych wyższych Braci Mniejszych Kapucynów
- 04 Odkrywanie Boga ze wspólnotą i we wspólnocie – oto formacja permanentna
- 05 Krok do przodu w Ratio Formationis
- 06 Św. Leopold Mandić
- 07 Lexicon Capuccinum
- 08 Czcigodna Maria Konstancja Panas, klaryska kapucynka



Panafrykańskie spotkanie przełożonych wyższych Braci Mniejszych Kapucynów



Abidjan

Wybrzeże Kości Słoniowej
7-10 listopada 2016



“Que nous soyons un” (Abyśmy byli jedno), pod takim hasłem przebiegało panafrykańskie spotkanie Braci Mniejszych Kapucynów żyjących na kontynencie afrykańskim. Ministrowie prowincjalni, kustosze i delegaci naszych obecności w Afryce spotkali się z Ministrem Generalnym i Radnymi Generalnymi w dniach od 7 do 10 listopada w naszym klasztorze w Abidżanie, na Wybrzeżu Kości Słoniowej. Posłuszni bardzo napiętemu programowi, uczestnicy opracowywali i zgłębiali najbardziej znaczące tematy dotyczące obecności Braci Kapucynów w Afryce: wzajemne poznanie, formacja początkowa i permanentna, współpraca pomiędzy różnymi okręgami zakonnymi w zakresie formacji początkowej, na płaszczyźnie

personalnej i ekonomicznej. Każdy z tematów wprowadzony został przez sprawozdanie, którego treść zgłębiano w czasie dyskusji w grupach roboczych.

Ze sprawozdań i głosów uczestników wynikło wspólne pragnienie dotyczące przyszłości: znalezienie „afrykańskiej drogi” życia i dawania świadectwa o naszym charyzmacie. Jednym ze sposobów na osiągnięcie tego celu jest intensyfikacja spotkań afrykańskich konferencji: EACC (Eastern Africa Capuchin Conference) i CONCAO (Conferentia Capuccinorum Africae Occidentalis), zarówno na płaszczyźnie poszczególnych konferencji jak i pomiędzy nimi. Założenia na przyszłość są dobre i realne, na co w swo-

im wystąpieniu na zakończenie wskazał Minister Generalny, zachęcając w sposób szczególnie do podejmowania współpracy oraz zgłębiania naszej tożsamości i przynależności.

Obrazy zakończyły się w czwartek, 10 listopada, pielgrzymką do Bazyliki „Matki Bożej Pokoju” w Yamoussoukro. Wyruszając wczesnym rankiem, bracia przeszli przez Święte Drzwi, zwiedzili bazylikę i koncelebrowali Eucharystię, której przewodniczył Nuncjusz Apostolski, J.E. Joseph Spiteri. Kilkundniowe spotkanie, przeżyte w radości i nadziei, zakończyło się obiadem, któremu towarzyszył klimat serdeczności i braterstwa.

[Czytaj więcej na stronie](#)



Video Abidżan, panafrkańskie spotkanie Kapucynów

Niedziela w Abidżanie



Misja w Alépé



Misja w Abidżanie



Pielgrzymka do Yamoussoukro



Mauro Jöhri - Italiano



Norbert Auberlin - Français



Thomas Zulu - English



Afonso Nteka - Português



Zdjęcia Abidżan, panafrkańskie spotkanie Kapucynów

2016 11 07 A



2016 11 07 B



2016 11 08 A



2016 11 08 B



2016 11 09



2016 11 10



Abidżan, niedzielną Msza św.



Abidżan, sanktuaria



Abidżan, miasto



Abidżan, kapucyni



Alépé, miasto



Alépé, postulat



Odkrywanie **Boga** ze wspólnotą i we wspólnocie – oto **formacja** permanentna

Formacja permanentna i kursy dla formatorów stanowią ważne narzędzia, dzięki którym Minister Generalny i jego Rada, wspólnie z Sekretarzem Generalnym ds. Formacji starają się przygotowywać braci do ciągłego bycia na bieżąco i odpowiadania na głos Boga dzisiaj. Jeśli chcemy być świadkami tak jak św. Franciszek z Asyżu, św. Klara i papież Franciszek, powinniśmy się codziennie formować i być na bieżąco. Potrzeba wstępnego poznania naszych korzeni, naszych duchowych tradycji, poznawania aktualnych perspektyw teologicznych w harmonii z nauczaniem Kościoła i studiami biblijnymi.

W Ziemi Świętej odbyły się kursy formacji permanentnej w języku włoskim (12-18 maja), hiszpańskim (5 czerwca-1 lipca), a ostatnio bracia pochodzący z Irlandii, Anglii, Filipin i USA uczestniczyli w kursach formacji permanentnej języka angielskiego (18 września-14 października).

Wyjazd do Ziemi Świętej jest czasem odnowy i doświadczenia obecności Boga w Jezusie Chrystusie. Być w Ziemi Świętej to zawsze doświadczenie „powrotu do domu”, domu naszej wiary, gdzie na nowo odkrywamy nasze korzenie.

Bracia przez trzy tygodnie mieli możliwość odwiedzania miejsc biblijnych, zwłaszcza przed południem, z towarzyszeniem specjalistów. Po południu miały miejsce wykłady biblijne, refleksje chrystologiczne, czas na osobis-



tą medytację, dzielenie się w grupach i modlitwę specjalnie przygotowaną w celu harmonijnej integracji przedstawianych treści. Był również czas na dzielenie się własną historią, zwłaszcza dotyczącą kapucyńskiego powołania.

Jednym z celów, które sobie postawiliśmy, była pomoc naszym braciom w poznaniu historii chrześcijaństwa razem z tradycjami, które do nas dotarły na przestrzeni wieków. Refleksje biblijne i teologiczne, wsparte archeologią, pomagają w trzymaniu się z dala od wszelkiej przesady, w ciągłym przybliżaniu się do historycznej osoby Jezusa i w przeżyciu doświadczenia Boga. Brat odwiedzający te święte miejsca może się zadowolić ludową interpretacją i pobożnością. Jednak dla prawdziwej formacji permanentnej, potrzeba schodzić coraz głębiej,

w przeciwieństwie do współczesnych tendencji zmierzających do odrzucenia wszystkiego jako mało ważne. Mogłaby to być dobra okazja do znalezienia nowych odpowiedzi dla nas samych i do podzielenia się tym, co się znajduje w świecie badań.

Podjęmowane dyskusje dają okazję do dialogu oraz rozeznania niektórych palących problemów. Podczas gdy dwa pierwsze tygodnie koncentrują się na zwiedzaniu Ziemi Świętej, trzeci i czwarty tydzień to czas pogłębionej refleksji osobistej. Przedstawiane sugestie i spotkania formacyjne służą osobistemu wzrostowi. Bracia byli również zachęceni do milczącej kontemplacji, do poszukiwania nowych znaczeń dla wyzwań, które stawia przed nimi życie.

[Czytaj więcej na stronie](#)

04
BICI
N° 298





Krok do przodu w **Ratio Formationis**

W dniach 20-26 listopada 2016, w Kurii generalnej, odbyło się IV spotkanie Międzynarodowej Rady Formacji. Prowadzeni przez odpowiedzialnych z Generalnego Sekretariatu Formacji i zachęteni cennymi wskazówkami ks. Beppe Roggia, salezjanina, członkowie Rady kontynuowali prace nad tematem Ratio Formationis, dokumentu bardzo oczekiwanego przez br. Mauro Jöhri, który ma stać się głównym tematem obrad następnej Kapituły Generalnej w roku 2018.

W jakim punkcie znajduje się Ratio? Pierwszy rozdział, który syntetycznie ujmuje życie św. Franciszka, jest już gotowy i przygotowywane są tłumaczenia na różne języki. Drugi powinien zawierać pięć wymiarów, których zgodnie z Vita Consecrata i innymi dokumentami Kościoła, nie może nigdy brakować procesie rozeznawania młodego człowieka: wymiar ludzki, duchowy, intelektualny, duszpastersko-misyjny i charyzmatyczny. Trzeci rozdział, w założeniach Rady, będzie przedstawiał różne etapy formacji początkowej (postulat, nowicjat i ponowicjat), podkreślając ich cechy charakterystyczne w świetle wspomnianych wcześniej pięciu wymiarów.

Celem tego spotkania był dialog na temat trzech etapów, aby dla każdego z nich wyszczególnić te wymogi i te wartości, które uważa się za niezbędne dla naszej franciszkańsko-kapucyńskiej tożsamości. Członkowie Rady najpierw dyskutowali nad odpowiedziami braci z całego świata na kwestionariusz; następnie kontynuowali swoją refleksję o formacji początkowej tak na płaszczyźnie osobistej jak i podczas pracy w grupach, stymulowani przez wystąpienia: br. Carmine Ranieri, który mówił o postulacie; br. Próspero, który nakreślił naturę i cel nowicjatu; br. Gaudence, który zreferował kwestie



ponowicjatu pod kątem jego różnych aspektów.

Pierwszym i podstawowym celem jednak był ten, który wyraźnie określił w swoim wystąpieniu Minister Generalny: Ratio Formationis odniesie sukces tylko wtedy, kiedy wszyscy bracia Zakonu zostaną zaangażowani w przygotowanie i tworzenie tego ważnego dokumentu. Oto dlatego postanowiono o przesunięciu ostatecznego terminu nadsyłania odpowiedzi na kwestionariusz aż do okresu Bożego Narodzenia; dlatego też wiele podkreślano rolę Radnych, którzy we własnych Konferencjach powinni po-



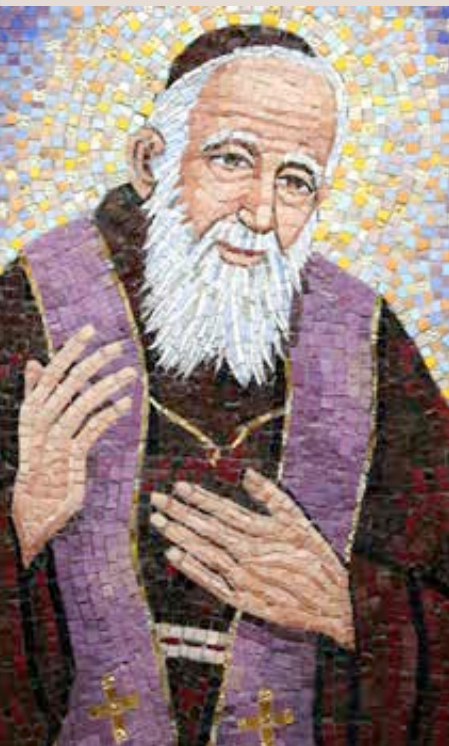
budzać i zachęcać zaangażowanie się wszystkich, zwłaszcza Ministrów Prowincjalnych i odpowiedzialnych za formację.

Tymczasem jednak, gdyby ktoś zechciał dowiedzieć się więcej, może wejść na stronę www.ofmcap.org i kliknąć „Nasze blogi”, aby trafić na blog Generalnego Sekretariatu Formacji, lub też odwiedzić stronę Sekretariatu: www.sgfcap.org.

W spotkaniu uczestniczyli: br. Tomasz Protasiewicz (jako przedstawiciel CECOC), br. Eduard Rey (CIC), br. Evandro Aparecido de Souza (CCB), br. Gaudence Aikarawa (EACC), br. Giampiero Cognigni (CIMPCAP), br. Christi Francis (CCMSI), br. Juan Pablo Lobos (CONCAM), br. Kilian Ngitir (CONCAO), br. Próspero Arciniegas (CCA), br. Harald Weber (CENOC), br. Clarence Hayat (ASMEN) e br. Robert Williams (NAPCC). Obecni byli także br. Sergio Dal Moro, Radny Generalny, i br. Mariosvaldo Florentino, którego zadaniem będzie ostateczna redakcja Ratio.

Mauro Scoccia OFMCap

[Zdjęcia – spotkanie w Rzymie](#)
[Zdjęcia – wizyta w Centrum Astalli](#)
[Video – prezentacja spotkania](#)



Św. Leopold Mandić Rocznica kończy się w 2016

06
BICI
N° 298

W 2016 roku upłynęło 150 lat od jego narodzin, które miały miejsce w Czarnogórze w 1866. To malutki kapucyn, którego Papież Franciszek w Roku Miłosierdzia wskazał Kościołowi powszechnemu jako wzór zbliżenia się do tajemnicy Bożej Miłości. Z pewnością od dzisiaj wiele innych osób będzie

mogło poznać tę szlachetną postać. Ważne jest zatem, aby prezentować go naszym współbraciom i wiernym przychodzącym do naszych kościołów i „opowiadać” o nim w świetle jego podwójnego charyzmatu jako heroicznego szafarza sakramentu pojednania i proroka duchowego ekumenizmu. Pomogą

w tym pewne „narzędzia przekazu” przygotowane przez Biuro Komunikacji. Chodzi o filmy video i galerie zdjęć z dwóch znaczących miejsc: miejscowości jego narodzin – Herceg Novi (Czarnogóra), oraz miejsca, w którym spowiadał przez prawie całe życie i gdzie zmarł – Padwa (Włochy). ▶

Video Św. Leopold Mandić – Herceg Novi

Św. Leopold Mandić



Dom narodzin



Kościół chrztu



Kaplica św. Leopolda



Zdjęcia Św. Leopold Mandić – Herceg Novi

Były klasztor kapucynów



Kaplica Św. Leopolda



Kościół Św. Hieronima



Herceg Novi – dom rodzinny



► Filmy video i zdjęcia nie posiadają żadnych komentarzy; zostały przygotowane tak, aby dać możliwość wykorzystania ich we wszystkich językach i krajach. W ten sposób, ktokolwiek zechce, może je opatrzyć komentarzem, zaznając innych – podczas prezentacji – z życiem Świętego.

Wszystkie materiały użyte we wspomnianym przygotowaniu są legalne i

nie są obwarowane prawami autorskimi – oznacza to, że można ich używać w kościołach lub w jakimkolwiek innym miejscu.

Mamy nadzieję, że na podstawie tych materiałów wiele osób będzie mogło lepiej poznać postać naszego Świętego współbrata, i że będą one także stanowić zachętę do zgłębienia nie tylko jego biografii, lecz także jego pism za-

wierających naukę przekraczającą jego czas.

Wszystkie materiały video znajdują się na Youtube, natomiast zdjęcia można ściągnąć i używać dla wszelkich dobrych celów ewangelizacyjnych.

Biuro Komunikacji

Kuria Generalna Braci Kapucynów

[Czytaj na stronie](#)

Video Św. Leopold Mandić – Padwa

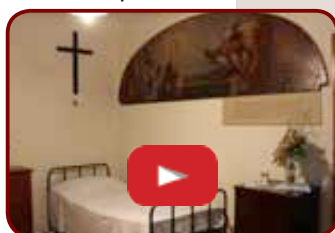
Sanktuarium w Padwie



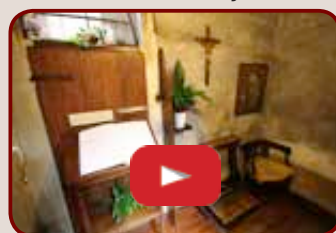
Padowa - muzeum



Padwa, kaplica i cela zakonna



Padwa, konfesjonał



Zdjęcia Św. Leopold Mandić – Padwa

Sanktuarium i muzeum



Kaplica i cela zakonna



Grób i cela zakonna



Kościół i klasztor



Lexicon Capuccinum



Pragniemy poinformować braci całego Zakonu, że uruchomiliśmy ponownie i zaktualizowaliśmy stronę nowego Lexicon Capuccinum – www.lexiconcap.org - na której publikujemy redagowane przez nas hasła odnoszące się do okręgów Zakonu, które już nadesłały kompletne informacje, a także hasła tematyczne do tej pory przygotowane. Poprzez stronę web – nie jest ona wersją oficjalną gotowego do druku dzieła – chcemy:

- informować i dzielić się tym, co dociera do nas z całego Zakonu;
- zachęcić braci do:
 - informowania nas o ewentualnych przeoczeniach bądź błędach drukarskich;

- nadsyłania ewentualnych uzupełnień i/lub wiadomości;
- aktualizować bibliografię.

Możecie przysyłać wszelkie uwagi do naszego sekretariatu: lexicon@ofmcap.org, który to sekretariat – po ich rozpatrzeniu – postara się o aktualizację odpowiedniego hasła.

Dziękujemy wszystkim, którzy zechcą nadal z nami współpracować, także w ten sposób, aby to narzędzie mogło służyć w udoskonaleniu nowego Lexicon Capuccinum jeszcze przed jego ostatecznym wydrukiem.

Z braterskim pozdrowieniem.

br. José Ángel Echeverría, Dyrektor
br. Roberto Cuvato, Sekretarz



Czcigodna **Maria Konstanca Panas,** klaryska kapucynka

gdzie w 1913 uzyskała dyplom nauczycielki. Natychmiast rozpoczęła nauczanie w Conetta, wiosce położonej na terenie gminy Cona (Wenecja). Tu poznała ks. Luigiego Fritza, który towarzyszył jej do końca życia jako kierownik duchowy. Jednocześnie rozpoczęła pisanie dziennika, w którym opowiada swoje duchowe wzrastanie, dochodząc do złożenia ślubu pióra: nie pisania do końca życia jak tylko dla Jezusa i o Jezusie.

Po zmierzeniu się z mocną i długą opozycją w rodzinie, 11 października 1917 wstąpiła do klasztoru we Fabriano. 18 kwietnia 1918 Agnese Panas staje się siostrą Marią Konstancją, wdzierając habit klaryski kapucynki.

W wieku 31 lat, 19 maja 1927, wybrana zostaje mistrzynią nowicjuszek, a 22 czerwca 1936 zostaje matką opatką, pełniąc następnie tę funkcję przez 16 lat z rzędu aż do 1952. Przez wiele lat przyjmowała ludzi pukających do furty klasztoru, szczególnie kapłanów, z których niektórzy stali się potem jej duchowymi synami, rozszerzając swój apostołat przez klasztorną kratę za pomocą obfitej korespondencji. Przyjmowała nie sprawiając nigdy wrażenia pośpiechu, poświęcała czas, słuchała z zainteresowaniem i doradzała z pewnością obdarowując pogodą ducha. Wszystko to bez przyjmowania postawy mistrzyni czy „nad-kobiety”, z pełnią człowieczeństwa. W ten sposób, w swoich listach, uczyła odkrywania w pewnych sytuacjach sensu, zwłaszcza w chwilach oschłości i ciemności, z subtelnością i życzliwością kogoś, kto ma doświadczenie podobnych czasów oczyszczenia i nauczył się poruszać jedynie w czystej wierze. Tych, którzy do niej przychodzili, uczyła sposobu zachowania pogody i pokoju pośród własnych ograniczeń i słabości, oraz okazywania zrozumienia dla samych siebie.

Po trzyletniej przerwie, 1952-1955, służebnica Boża znowu zostaje wybrana na urząd opatki, który to urząd siostry będą jej niemal jednogłośnie odnawiać aż do śmierci, która nastąpi w 1963 r. W ciągu tych ostatnich ośmiu lat, z których trzy spędziła na łóżku z powodu deformacji stawów i silnej astmy oskrzelowej z zapaleniem żył, problemami z sercem i nudnościami, zostaje także wybrana do Rady Federacji Klarysek Kapucynek środkowych Włoch.

Dnia 28 maja 1963 «la dottoressa del pancotto» umiera w opinii świętości, otoczona przez współsiostry, które jak zwykle przyszły do niej, aby otrzymać od swojej Matki polecenia na dzień.

W dniu 4 października 2016, Zgromadzenie Zwykłe Kardynałów Kongregacji ds. Świętych, uznało heroiczną cnotę Sługi Bożej Marii Konstanca Panas (1896 – 1963), klaryski kapucynki z klasztoru we Fabriano. Zaś 10 października 2016 Ojciec Święty Franciszek upoważnił Kongregację do promulgowania Dekretu.

Agnese Pacifica Panas urodziła się 5 stycznia 1896 w Alano di Piave (Belluno). Rodzice, utraciwszy w 1902 roku pracę w następstwie industrializacji – pracowali w rzemiośle – zmuszeni zostali do wyemigrowania do USA i powierzenia Agnese wujowi, ks. Angelo, kapelanowi w Asiago i następnie archiprezbiterowi Enego, aż do ich powrotu, który nastąpił w 1910.

Już od samego dzieciństwa nie prowadzi niefrasobliwego życia; później sama tak o tym mówiła: «zawsze byłam przekonana, że życie jest zadaniem do spełnienia w sposób jak najbardziej poważny; że jest przygotowaniem do wielkich rzeczy».

Wychowana przez wuja do dyscypliny, uczęszczała do szkoły podstawowej prowadzonej przez Kanosjanki w Feltre i w Vicenza, a następnie przeszła do kolegium św. Alwisa uczęszczając do państwowego instytutu Nicolò Tommaseo,